

דף י.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' שחיטה פ"ב ה"י

השוחט את הבהמה לזרק דמה לעכו"ם או להקטיר חלבה לעכו"ם הרי זו אסורה. שלמדין מחשבה בחוץ בחלין ממחשבת הקדשים בפנים. שמחשבה כזו פוסלת בקן כמו שיתבאר בהלכות פסולי המקדשין:

שו"ע יו"ד סימן ד פעיף א

א. השוחט לשם עבודת כוכבים אפי' לא חשב לעבדה בשחיטה זו אלא חשב לזרוק דמה או להקטיר חלבה לעבודת כוכבים הרי זה זבחי מתים ו אסורה בהנאה ה.

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' שחיטה פ"ב ה"י

עין לעיל עין משפט א

ג. כסף משנה: השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעכו"ם וכו'. פרק השוחט (חולין דף ל"ט) גמרא השוחט לנכרי שחיטתו כשרה. אתמר השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעכו"ם ולהקטיר חלבה לעכו"ם ר' יוחנן אמר פסולה ור"ל אמר מותרת. ר"י אמר פסולה מחשבין מעבודה לעבודה וילפינן חוץ מבפנים. ופירש רש"י מחשבין מעבודה לעבודה כשחישב בשעת עבודה זו על עבודה אחרת כגון שחישב בשחיטה על הזריקה הויא מחשבה לגבי עכו"ם דגמרינן חוץ איסור עכו"ם מבפנים ממחשבת פגול של פנים שהשוחט על מנת לזרוק דם למחר או להקטיר אימורין למחר זהו עיקר פגול ע"כ. ור"ל אמר מותרת אין מחשבין מעבודה לעבודה ולא גמרינן חוץ מבפנים. ות"כ דר"י השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעכו"ם ולהקטיר חלבה לעכו"ם הרי אלו זבחי מתים שחטה ואחר כך חשב עליה זה היה מעשה בקסרי ולא אמרו בה לא איסור ולא היתר ואסיקנא דלא אמרו בה היתר משום כבודו דרבן שמעון בן גמליאל דס"ל אמרינן הוכיח סופו על תחלתו ופסק רבינו כר"י דת"כ ובשחטה ואחר כך חשב עליה פסק דאסורה מספק כיון דלא אמרו בה לא איסור ולא היתר:

ד. ממשנה חולין דף ל"ח וכו"י שם בגמ'.

ה. שם בדף מ' ע"א, ועיין בע"ז כ"ט ע"ב, ובחולין י"ג ע"א.

דף י:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"ו

הַעוֹלָה וְהָאֵשׁם וְהַשְּׁלָמִים י בֵּין שְׁל יַחִיד בֵּין שְׁל צְבוּר
 זְרִיקַת דָּם שְׁלִשְׁתָּן עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ שָׁוָה לְעוֹלָה. וְכִיצַד
 הוּא עוֹשֶׂה. כְּשִׁלּוֹקֵחַ הַכֹּהֵן הֵדֵם בַּמִּזְרֵק וְזוֹרֵק מִמֶּנּוּ
 בַּמִּזְרֵק שְׁתֵּי זְרִיקוֹת עַל שְׁתֵּי זְרוֹיֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶלְכָסוֹן
 מִחֻצֵי הַמִּזְבֵּחַ וּלְמַטָּה עַל קֶרֶן מְזֻרְחֵית צְפוֹנִית וְעַל קֶרֶן
 מְעֻרְבֵית דְּרוּמִית. וּמִתְפָּוֶן כְּשִׁיזְרֵק הֵדֵם עַל הַקֶּרֶן שִׁיְהִיָּה
 הֵדֵם מְקִיף עַל הַזְרוֹיֹת כְּמִין ג'ם. כְּדֵי שְׁיִמָּצֵא הֵדֵם שְׁל

ו. כסף משנה: העולה והאשם והשלמים וכו'. בשלשתן שנינו בפרק איזהו מקומן דמן טעון שתי מתנות שהן ד' ואיפליגו תנאי בפירושה ופסק כת"ק דאמר (דף נ"ג): יכול יזרקנו זריקה אחת ת"ל סביב אי סביב יכול יקיפנו בחוט ת"ל וזרקו הא כיצד כמין ג"ם ופירש"י כמין ג"ם זורק כנגד הפינה מן הכלי והדם מתפשט לשתי רוחות הפינה והרי היא כמין ג"ם אות יונית עשויה ככ"ף פשוטה. ואע"ג דרב ושמואל פליגי התם ואתי שמואל כת"ק ומשמע דרב סבר דלית הלכתא כת"ק וא"כ לא ה"ל למיפסק כשמואל לגבי רב באיסורי י"ל דברייתא לא הוה שמיע לרב דאי הוה שמיע ליה לא הוה פליג את"ק. ומ"ש רבינו מחצי המזבח ולמטה. בריש קינים עולת בהמה למטה ואם שינה פסול פירוש למטה מחוט הסיקרא שחוגר באמצע המזבח: ומ"ש על קרן מזרחית צפונית וכו'. שם אהא דתנן בעולה דטעונה שתי מתנות שהן ארבע פירש"י שתי מתנות בקרן מזרחית צפונית ובקרן מערבית דרומית שכנגדה באלכסון והכי תנן במסכת תמיד בא לו לקרן מזרחית צפונית נותן מזרחה צפונה מערבית דרומית נותן מערבה דרומה וטעמא משום דקרן מזרחית דרומית לא היה לה יסוד כדאמרינן בשמעתין ועולה טעונה מתן דמה כנגד היסוד וכדרכינן לעיל. ומ"ש וה"ה לאשם. כלומר שגם הוא נאמר בו סביב בפ' צו. ומ"ש ושירי הדם נשפכים על גג היסוד הדרומי. שם (דף נ"ב) אמאי דכתיב בפר כהן משיח ואת כל דם הפר ישפוך אל יסוד מזבח העולה דריש דה"ק תן יסוד למזבח של עולה ופירש"י תן יסוד למזבח של עולה תן תורת שפיכת יסוד שירים להלכות מזבח של עולה שיהא המזבח טעון בעולה ובכל הדמים הניתנין עליו שפיכת שירים אל היסוד אם נשאר בכלי כלום כשזורק ממנו שתי זריקות לשתי קרנות ישפכנו ליסוד ומשום דבעולה לא כתיבי שפיכת שירים איצטריך למילף מהכא. ואמרינן תו התם השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה אגגו דיסוד ופירש"י השתא דכתיב אל יסוד המזבח יסוד שהוא דומה למזבח דהיינו גגו של יסוד:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁתֵּי מִתְּנוֹת עַל אַרְבָּעָה כְּתָלֵי הַמִּזְבֵּחַ לְפִי שְׁנֵאמַר בְּעוֹלָה
וּבְשָׁלָמִים 'סְבִיב' וְהוּא הַדִּין לְאִשָּׁם. וְשִׁירֵי הַדָּם נִשְׁפָּכִין
עַל הַיְסוּד הַדְּרוּמִי: